

GETUIGENISSEN

van de wijdelingen op 21 mei 2016

Priesterwijding

Laatst dacht ik bij mezelf dat de weg naar het priesterschap te vergelijken is met het bouwen van een huis: allereerst komt het fundament. Dit is gelegd door mijn ouders. Ik ben opgegroeid in een mooi gezin en samen met mijn broer en zus en heb ik een fijne jeugd gehad. Dit fundament is ook gelegd vanwege het feit dat mijn ouders me gelovig hebben opgevoed, maar me wel altijd vrij hebben gelaten. Het geloof was voor mij zoets als sporten; het hoort erbij.

En dat huis wordt in de loop van de jaren verder opgebouwd door ervaringen, vriendschappen, voorbeelden. Toen ik zes jaar oud was en tijdens de eucharistieviering misdienaar was, zag ik de priester de mis vieren en toen kreeg ik het idee dat ik ook priester wilde worden. Ik zie dit echt als een roeping: God die mij op dat moment riep, die mij op dat moment geraakt heeft.

En zo komt er in het leven af en toe weer een verdieping bij. Een belangrijke verdieping is de stap die ik genomen had toen ik achttien werd en bewust voor het priesterschap koos. Zes jaar studie op het Grootseminarie De Tiltenberg in het bisdom Haarlem. In deze jaren leer je de liefde voor de wijsheid en liefde voor God. En in deze jaren is het niet alleen een verdieping die erbij komt, maar er worden ook kamers gebouwd; je volgt je lessen, je doet ervaringen op tijdens de stages. Zo heb ik in de loop van de jaren kinderen voorbereid op hun Eerste Heilige Communie, alphacursussen begeleid, mensen voorbereid op sacramenten etc. Ik vind het mooi om mensen Jezus Christus te laten leren kennen.

Het is mogelijk om gewijd te worden na zes jaar seminarie, maar mijn huis was nog niet klaar. Er moest nog een verdieping bij. En dat zijn voor mij de vijf jaren dat ik in Italië gewoond heb. Ook op deze verdieping zijn weer kamers ingericht; ik heb Italiaans mogen leren, de cultuur leren kennen, me verder verdiept in de theologie en zo veel mogen leren in die jaren.

En op dit moment komt het dak in zicht, of misschien moet ik wel zeggen dat de vlag, het hoogste punt, in zicht komt. Want op zeven november 2015 werd ik diaken gewijd en dat beschouw ik als het dak van het huis. Ik heb in Tilburg stage gelopen en heb veel mogen leren en zoveel dierbare mensen mogen ontmoeten, die mij allemaal hebben mee geholpen en nog steeds mee helpen bij het bouwen aan dit huis.

De tijd vliegt en de vlag wordt bijna op het huis geplaatst. Dit zal gebeuren wanneer ik op 21 mei priester gewijd zal worden in de Kathedrale Basiliek van Sint-Jan Evangelist in 's-Hertogenbosch.

Via deze weg wil ik dan ook iedereen bedanken voor de steun en het gebed; iedereen die als een steen is en dit huis opbouwt. Ik wil u vragen om uw gebed in deze periode van voorbereiding. Wil ook voor ons blijven bidden, zodat dit huis een huis mag zijn waar God in woont en dat het een huis mag zijn waar altijd alle mensen welkom zijn.

Gideon van Meeteren

Roepingsverhaal

Als kleine jongen opgroeïend in een katholiek gezin in Vught baden wij thuis voor het eten en gingen we op zondag naar de kerk, waar ik misdienaar en later ook koster was. Het geloof was een vanzelfsprekendheid: net zoals leren fietsen, het tafeltjesdiploma en de zwemles dat voor een kind kunnen zijn. Tijdens de middelbare school werd de vanzelfsprekendheid van het geloof beetje bij beetje minder. Ik bleef nog wel naar de Kerk gaan, maar meer uit een jeugdige gewoonte die werd voortgezet, dan uit een innerlijke overtuiging. Op school merkte ik dat ik me soms schaamde voor het feit dat ik koster was en ik had dan ook liever niet dat dit al te openlijk bekend werd in de klas.

Toen ik op 19-jarige leeftijd rechten ging studeren in Utrecht veranderde mijn houding. Ik begon mijn leven te bevragen, maar kreeg lang niet altijd de antwoorden waar ik op hoopte. De interesse voor het spirituele die in mij groeide, zorgde voor een zoektocht langs de vele wereldgodsdiensten. Ik las taoïstische, boeddhistische en ook filosofische boeken. Ik zocht, maar vond weinig dat me echt bevredigde. Op Sinterklaasavond van het jaar 2002, ik was 22 jaar en had mijn studie rechten voor een studie Spaanse taal en cultuur verruild, sloeg ik ogenschijnlijk zonder reden een Bijbel open, die al jaren ongelezen op mijn kamer lag. Mijn oog viel op één van de zeven brieven uit het begin van de Openbaring van Johannes, en ik las de woorden "Je hebt mij nooit verloochend". Het leek alsof God jarenlang op me had gewacht, om deze woorden tot me te kunnen spreken. Ik las door in de Bijbel en bladerde naar het Evangelie waarin ik een groot deel van de nacht bleef lezen. Het voelde alsof ik na een jarenlange zoektocht thuiskwam. Toen ik de dag erna wakker werd wist ik dat mijn leven voorgoed veranderd was. Op weg naar Kerstmis kreeg ik steeds meer de drang om naar de kerk te gaan. Dit innerlijk verlangen bleef en groeide zelfs nog op weg naar Pasen van het jaar 2003. Dat jaar beleefde ik Pasen zo intens dat het leek alsof ik met Jezus Christus dwars door zijn lijden was gegaan om daarna met Hem te verrijzen. Van het ene op het andere jaar was het geloof het belangrijkste in mijn leven geworden.

In de jaren die volgden werd dit verlangen om met "de dingen" van de Heer bezig te zijn niet minder, eerder meer, maar ik wist niet goed hoe ik hier concreet gestalte aan moest geven. De dijk brak toen ik in 2009 heel voorzichtig tegen mijn ouders vertelde dat ik misschien wel pastoor wilde worden. Meteen ontkurkte mijn moeder een fles champagne en, zo leek het, de Heer ontkurkte mijn hart. Nu, inmiddels 7 jaar na het moment dat ik schuchter mijn eerste jawoord gaf, ben ik al een aantal maanden vol goede moed werkzaam in het pittoreske land van Maas en Waal en kijk ik met zeer veel vreugde uit naar de grote dag in mei. Dank voor al uw gebed!

Pieter Zimmermann

Papenhulst 4
5211 LC 's-Hertogenbosch
Telefoon: 073 613 20 00
Fax: 073 614 53 15
Internet: www.sint-janscentrum.nl
E-mail: info@sint-janscentrum.nl

Sint-Janscentrum
's-Hertogenbosch
priesterseminarie
diakenopleiding
vormingscentrum